

รายงานการวิจัย
เรื่อง

การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน โดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้
แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน กับการบริการวิชาการ
The Development of instructional Activities
through Integrated Learning Management
by Using Problem-Based Learning and The Academic Services

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กীরติ ทองเนตร

สำนักวิทยบริการฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	
โบราณ	19 พ.ค. 2560
วันลงทะเบียน	250341
เลขทะเบียน	370.1523
เลขเรียกหนังสือ	

พ.2

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ก374ก 2558

ปี พ.ศ. 2558

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

(งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ปีงบประมาณ2558)

กิตติกรรมประกาศ

รายงานฉบับนี้ ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ในงบประมาณปี พ.ศ. 2557 ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วรปภา อารีราษฎร์ ที่ปรึกษาในการการวิจัย ทำให้การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ตลอดจนคอยช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ให้เป็นรายงานวิจัยฉบับที่สมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณ คณะผู้ทรงคุณวุฒิ ตลอดจนคณะผู้เชี่ยวชาญในการประชุมกลุ่มย่อย ตรวจสอบและหาคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้บริหาร คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือในงานวิจัยจนเป็นผลให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วง

กীরติ ทองเนตร

2558

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ชื่อเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน โดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหา
เป็นฐานกับการบริการวิชาการ
ชื่อผู้วิจัย กิรติ ทองเนตร
ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วรปภา อารีราษฎร์
หน่วยงาน คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ปี พ.ศ. 2558

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน โดยบูรณาการ
การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ และ 2) เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้
การเรียนการสอน โดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ กลุ่ม
ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 3 กลุ่ม ดังนี้ 1) นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 90
คน 2) ผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินเครื่องมือในการวิจัยและรูปแบบ จำนวน 3 คน และ 3) นักศึกษาคณะ
เทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้ 1) แบบสอบถามแนวทาง
พัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน โดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการ
บริการวิชาการ 2) กิจกรรมการเรียนการสอน โดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน
กับการบริการวิชาการ 3) แบบทดสอบ และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ ได้แก่ t-test
ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า 1) ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อความเหมาะสมของกิจกรรมที่
พัฒนาขึ้น ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$ และ $S.D. = 0.46$) 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนของกลุ่มทดลองโดยอาศัยการแจกแจงของ t-test พบว่า ผู้เรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อน
เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 และ 3) กลุ่มทดลองมีความพึงพอใจต่อพัฒนาการ
การเรียนการสอน โดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ
โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$ และ $S.D. = 0.48$)

Research Title	The Development of instructional Activities through Integrated Learning Management by Using Problem-Based Learning and The Academic Services
Researcher	Keerati Tongnate
Research Consultants	Assistant Professor Worapapha Arreerard
Organization	Faculty of Information Technology Rajabhat Maha Sarakham University
Year	2015

ABSTRACT

This research aims to 1) to develop instructional activities through integrated learning management by using problem-based learning and the academic services. And 2) to study the effect of instructional activities through integrated learning management by using problem-based learning and the academic services. The sample of this research has 3 groups thus 1) Faculty of Information technology's learners 90 persons, 2) the expert to estimate research tools and model 3 persons and 3) Faculty of Information technology's learners 30 persons. The instrument of the research were : 1) guidelines the develop instructional activities through integrated learning management by using problem-based learning and the academic services questionnaires, 2) instructional activities through integrated learning management by using problem-based learning and the academic services, and 3) test and 4) satisfaction surveys. The statistics Used were t-test and basic statistics.

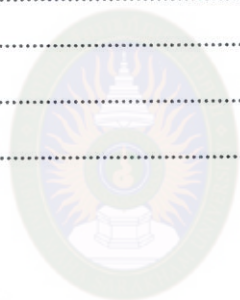
Findings of the study revealed that 1) the respondents' opinion towards the instructional activities through integrated learning management by using problem-based learning and the academic services were highest level ($\bar{x} = 4.72$, S.D. = 0.46), 2) the sample's achievement Based on the distribution of the t-test found that learners' scores Posttest than pretest statistically significant level 0.05, and 3) the experimental group are satisfied to the instructional activities overall at the highest level ($\bar{x} = 4.63$, S.D. = 0.48).

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
Abstract	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง.....	จ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	3
วัตถุประสงค์	3
ขอบเขตการวิจัย	3
กรอบแนวคิดในการการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
ประโยชน์ที่ได้รับ	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ.....	6
แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559.....	8
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน.....	10
การจัดการเรียนการบูรณาการ.....	11
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้.....	15
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน.....	16
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริการวิชาการ.....	18
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	20
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	22
ระยะที่ 1.....	22
ระยะที่ 2.....	28

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	31
ตอนที่ 1 พัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์	31
ตอนที่ 2 ศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์	32
บทที่ 5 สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ	34
สรุปผลการวิจัย	34
อภิปรายผลการวิจัย	34
ข้อเสนอแนะ	35
บรรณานุกรม	37
ภาคผนวก	41
ภาคผนวก ก	42
ภาคผนวก ข	45
ภาคผนวก ค	50
ประวัติผู้วิจัย	54

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแนวทางการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน ผ่าน เครือข่ายคอมพิวเตอร์.....	38
4.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อการเรียนรู้แบบผสมผสาน ผ่าน เครือข่ายคอมพิวเตอร์.....	39
4.3 ผลการวิเคราะห์การตรวจสอบนัยสำคัญของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลอง.....	40
4.4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของกลุ่มทดลองที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์.....	40
ค.1 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามแนวทางการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ แบบผสมผสาน ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์.....	59
ค.2 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชา 7010101 หลักสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขา เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และการสื่อสาร.....	60
ค.3 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบประเมินรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานผ่าน เครือข่ายคอมพิวเตอร์.....	61

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....

4

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาของประเทศไทยจากอดีตจนถึงปัจจุบัน มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากมาย ทั้งนี้มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ในปัจจุบันได้ ยกตัวอย่างเช่น การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งเกิดขึ้นจากพื้นฐานความเชื่อที่ว่า การจัดการศึกษามีเป้าหมายสำคัญที่สุด คือ การจัดการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนมีโอกาสนำตนเองไปใช้ตามกำลังหรือศักยภาพของแต่ละคน หากแต่ผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันจึงควรมีการจัดการที่เหมาะสมในลักษณะที่แตกต่างตามเหตุปัจจัยของผู้เรียนแต่ละคน (รุ่ง แก้วแดง, 2543 : 1-10) กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน(Problem-based Learning หรือ PBL) ก็เป็นอีกหนึ่งรูปแบบของการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์นิยม (Constructivism) โดยการใช้ปัญหาเป็นตัวตั้งในการให้ผู้เรียนค้นหาวิธีการแก้ปัญหา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการคิดวิเคราะห์และการคิดแก้ปัญหา ทั้งยังได้รับความรู้ตามศาสตร์ในสาขาที่ตนศึกษาอีกด้วย เป็นเหตุให้มหาวิทยาลัยทั้งภาครัฐและเอกชน มีการพัฒนาการเรียนการสอนอยู่ตลอดเวลา ไม่เว้นแม้กระทั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏ ทั่วประเทศ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เป็นสถาบันทางการศึกษาที่มีการกิจตาม พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 มาตรา 7 และ 8 ที่บัญญัติไว้ว่า ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ที่เสริมสร้างพลังปัญญาแห่งแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาท้องถิ่น ทั้งยังต้องประสานความร่วมมือและช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างมหาวิทยาลัยกับทุกองค์กรทั้งในและต่างประเทศ เพื่อพัฒนาท้องถิ่น สร้างความเข้มแข็งของชุมชน เสริมสร้างความเข้มแข็ง ผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐาน ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม สำนึกในความเป็นไทยส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้คนในท้องถิ่นรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยต้องศึกษาและแสวงหาแนวทางพัฒนาเทคโนโลยีพื้นฐาน และเทคโนโลยีสมัยใหม่โดยต้องมีความสอดคล้องกับแผนการผลิตบัณฑิตของประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2547)

ประเทศไทยในปัจจุบัน มีการปฏิรูปเพื่อให้มีความเหมาะสมกับยุคสมัย โดยนำเทคโนโลยีมาใช้เป็นเครื่องมือแห่งการสร้างความรู้มากขึ้น เพื่อช่วยส่งเสริมและเสริมสร้างทักษะ ความรู้ความสามารถให้กับผู้เรียน ดังนั้น การจัดการศึกษาจึงจำเป็นต้องสอนให้ผู้เรียนรู้ถึงวิธีการเรียนรู้ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการศึกษาและนำไปช่วยสร้างความตั้งใจ ความน่าสนใจ

ให้กับสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ รวมถึงการนำไปประยุกต์ใช้ได้อีกด้วย ในการเสริมสร้างความรู้ ทักษะต่าง ๆ ในการเรียนรู้ การแสวงหาความรู้ที่อยู่ตลอดเวลา และกระบวนการคิด ให้กับผู้เรียน บุคคลสำคัญที่สุด คือ ครูผู้สอน จะต้องสามารถใช้ ประยุกต์ใช้ และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดึงดูดใจผู้เรียนให้ได้มากที่สุด (ยีน ภูววรรณ, 2548 : 47-48) หากแต่ในปัจจุบัน ไม่ว่าจะป็นหน่วยงานของรัฐ เอกชน หรือสถาบันทางการศึกษา มีการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเข้ามาใช้งานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของหน่วยงานนั้น ๆ เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ยกตัวอย่างเช่น ด้านการเรียนการสอนในปัจจุบัน ที่ยังใช้รูปแบบการสอนด้วยการบรรยาย ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีด้วย ยกตัวอย่างเช่น การนำเทคโนโลยีเข้ามามีส่วนสำคัญในการทำงานในหน่วยงาน การเปลี่ยนแปลงแนวความคิดในการเรียนรู้ด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป้าหมายและแหล่งความรู้อิเล็กทรอนิกส์ แม้กระทั่งการขาดทรัพยากรบุคคลด้านการสอน เป็นต้น (สายชล จินโจ, 2550 : 1-6) ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นเหตุให้เกิดปัญหาหลายอย่างตามมาอย่างเป็นลูกโซ่ เพราะในช่วงรอยต่อของเทคโนโลยีสมัยเก่าและใหม่นี้ ทำให้เกิดการคิดแก้ปัญหาด้านการเรียนการสอนหลายอย่างด้วยกัน ยกตัวอย่างเช่น การเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน

การเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน คือวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้กระบวนการคิดแก้ปัญหาและการร่วมกันทำงานกลุ่ม ส่งเสริมทักษะในการแก้ปัญหา โดยผ่านการสืบเสาะหาความรู้ และเรียนด้วยการทดลองปฏิบัติ เพื่อให้สามารถค้นพบหรือทำได้ ประสบการณ์ตรงจากการเรียนรู้ นั้น และสามารถบูรณาการความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหาได้ โดยสามารถแบ่งได้ 3 องค์ประกอบ คือ การเรียนจากปัญหา การเรียนรู้โดยนำตนเอง และการเรียนเป็นกลุ่มย่อย(สนธิ ตีเมืองซ้าย , 2552 : 17-27) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเองและจากกลุ่ม อีกทั้งยังทำให้ผู้เรียนได้จดจำในสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังจากเรียนแล้วได้เป็นอย่างดี เป็นเทคนิคการเรียนรู้ที่เป็นสิ่งที่เหมาะสมกับผู้เรียนในปัจจุบัน

จากการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีในยุคปัจจุบัน รวมถึงสภาพปัญหาและเหตุผลที่ได้กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาของผู้เรียน และความจำเป็นของการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ควบคู่กับการเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน อีกทั้งยังได้เล็งเห็นความสำคัญในการบริการวิชาการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถทั้งด้านวิชาการและด้านสังคมศาสตร์ อันจะส่งให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และเจตคติ ที่ดีต่อเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน โดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่ดี มีความเหมาะสมกับผู้เรียน และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ต่อไป

คำถามการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ เป็นอย่างไร
2. ผลการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้อยู่ โดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาเพื่อกิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ
2. เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้อยู่ โดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยแบ่งขอบเขตของการวิจัยออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างของการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ มี 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อหาแนวทางในการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน โดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ

ประชากร คือ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 900 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 90 คน

คัดเลือก ด้วยวิธี เจาะจง

กลุ่มที่ 2 กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อยกร่างและประเมินกิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ

ประชากร คือ อาจารย์คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 37 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 3 คน

คัดเลือก ด้วยวิธี เจาะจง

กลุ่มที่ 3 กลุ่มทดลองใช้กิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ

ประชากร คือ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 900 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ สาขาการจัดการ

เทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 30 คน คัดเลือก ด้วยวิธี เจาะจง

2. ด้านเนื้อหาการวิจัย

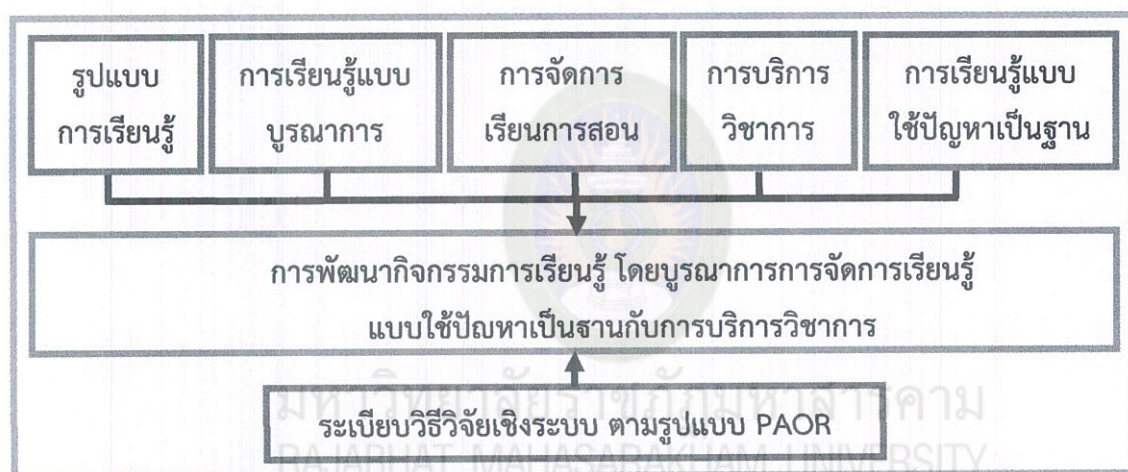
1. ศึกษาการจัดการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน รูปแบบการเรียนรู้ในศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง และการบริการวิชาการ เพื่อนำมาพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการจัดการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ

2. ศึกษาการพัฒนาเครื่องมือทางการวิจัยเพื่อนำมาสร้างเครื่องมือในการวิจัย

3. ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระหว่างวันที่ 11 สิงหาคม 2557 ถึงวันที่ 10 สิงหาคม 2558

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1.1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนา หมายถึง การสร้างกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับผู้เรียน เพื่อให้เกิดความรู้ใหม่
2. การเรียนรู้ หมายถึง การทำความเข้าใจ การศึกษา กระบวนการศึกษา สาระในการศึกษา และผลจากการศึกษา ซึ่งประกอบด้วยส่วนที่เป็นความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและเจตคติต่อสาระที่ได้เรียนรู้
3. กิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการศึกษาภายในห้องเรียนและกระบวนการศึกษาที่ใช้ระบบคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตหรือการเรียนแบบออนไลน์ เข้ามาช่วยในการเรียนการสอนด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการพัฒนาวัฒนธรรมการเรียนการสอนแบบใหม่ที่ดีและมีประสิทธิภาพ
4. การบูรณาการ หมายถึง การนำเอาศาสตร์ต่าง ๆ มาผสมผสานทำให้เกิดความเชื่อมโยงจนเป็นสิ่งใหม่(นวัตกรรม) ที่เป็นหนึ่งเดียวกัน เป็นการเรียนรู้แบบองค์รวม

5. การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน หมายถึง การเรียนจากปัญหา การเรียนรู้โดยนำตนเอง และการเรียนเป็นกลุ่มย่อย โดยมีขั้นตอนการทำงานอยู่ 3 ขั้นตอน คือ 1) การเผชิญและการกำหนดปัญหา 2) การเข้าถึง การประเมิน และการใช้ประโยชน์จากข้อมูล และ 3) การสังเคราะห์และการดำเนินงาน

6. การบริการวิชาการ หมายถึง การพัฒนาความรู้ความสามารถของชุมชนหรือสังคมในรูปแบบต่าง ๆ เช่นการให้ความรู้ การอบรมสัมมนา

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ประโยชน์ในเชิงวิชาการผลในการวิจัยในครั้งนี้ ทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ คือ ได้กิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ

2. ประโยชน์ในเชิงปฏิบัติ ผลในการวิจัยในครั้งนี้ ก่อให้เกิดประโยชน์ด้านการปฏิบัติ ดังนี้

2.1 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้กิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ ทำให้ได้รับการตอบรับจาก ทั้งผู้สอนผู้เรียน สังคมและชุมชน

2.2 เป็นประโยชน์หน่วยงานอื่น ด้านการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารดังนี้

1. พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ
2. แผนยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559
3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
4. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบูรณาการ
5. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้
6. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน
7. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริการวิชาการ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พุทธศักราช 2547

พระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พุทธศักราช 2547 เป็นกฎหมายที่กำหนดภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัย เพื่อให้ดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน กำหนดให้มีหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้สามารถดำเนินงานได้อย่างเต็มศักยภาพ โดยได้กำหนดหมวดหมู่ของมาตราต่าง ๆ ไว้ 7 หมวด โดยกำหนดภาระหน้าที่ในการบริหารงานไว้ ดังนี้

1.1 หมวด 1 มาตรา 7 ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ บำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการ แก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทุนบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู

1.2 หมวด 1 มาตรา 8 ในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตาม มาตรา 7 ให้กำหนดภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัยดังต่อไปนี้

- 1) แสวงหาความจริงเพื่อสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากล
- 2) ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม สำนึกในความเป็นไทย มีความรัก

และผูกพันต่อท้องถิ่น อีกทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตในชุมชน เพื่อช่วยให้คนในท้องถิ่นรู้เท่าทัน การเปลี่ยนแปลง การผลิตบัณฑิตดังกล่าว จะต้องให้มีจำนวนคุณภาพสอดคล้องกับแผนการผลิต บัณฑิต

3) เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่า ความสำนึก และความภูมิใจ ในวัฒนธรรมท้องถิ่นและของชาติ

4) เรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของผู้นำชุมชน ผู้นำศาสนาและ นักการเมืองท้องถิ่นให้มีจิตสำนึกประชาธิปไตย คุณธรรม จริยธรรม และความสามารถในการ บริหารงานพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม

5) เสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครู ผลิตและพัฒนาครูและ บุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง

6) ประสานความร่วมมือและช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างมหาวิทยาลัย ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

7) ศึกษาและแสวงหาแนวทางการพัฒนาเทคโนโลยีพื้นบ้านและเทคโนโลยี สมัยใหม่ให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น รวมถึงการแสวงหา แนวทางเพื่อส่งเสริมให้เกิดการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

8) ศึกษา วิจัย ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริ ในการปฏิบัติภารกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

จากการศึกษาพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ สรุปได้ว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏ จะต้อง เป็นสถานศึกษาที่บูรณาการ ความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาสากล เข้าด้วยกัน ต้องเสริมสร้างบัณฑิตให้มีความรู้ควบคู่กันกับคุณธรรม จริยธรรม ภูมิใจในความเป็นไทย ต้องสร้าง ความเข้มแข็งของชุมชน เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก มีความทันสมัยทันต่อยุคต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ต้องประสานความร่วมมือกันระหว่างมหาวิทยาลัยด้วยกัน ชุมชน ท้องถิ่น ทั้งภายในประเทศและ ต่างประเทศ เพื่อให้เกิดการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง แสวงหาแนวทาง เทคโนโลยีพื้นบ้านและ เทคโนโลยีสมัยใหม่ และสามารถนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับตนเองและคนในท้องถิ่น มีการวิจัย การ ส่งเสริมการวิจัย เพื่อส่งเสริมและสืบสานโครงการพระราชดำริ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ท้องถิ่น ทะนุบำรุงชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ทั้งยังต้องส่งเสริมให้อาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษามี ความเข้มแข็ง สร้างภาพลักษณ์ที่ดีในอาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา ยกย่องความเป็นครูให้ เป็นอาชีพที่น่ายกย่อง สมกับที่เป็นแม่พิมพ์ของชาติ

2. แผนยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เป็นมหาวิทยาลัยที่ให้ความรู้ควบคู่กับคุณธรรม เพื่อให้บัณฑิต มหาบัณฑิต และดุษฎีบัณฑิต ที่จบการศึกษาออกมา เป็นอนาคตที่สำคัญของชาติ เป็นคนของพระราชินีของแผ่นดิน โดยการดำเนินการด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย ได้ดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559 ดังนี้

วิสัยทัศน์

“เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำ เน้นการมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดินเพื่อพัฒนาท้องถิ่นและภูมิภาคตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

- 1) เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำ world class university.
- 2) พัฒนาองค์ความรู้ Knowledge development.
- 3) มีคุณภาพระดับสากล International quality.
- 4) เป็นคลังปัญญาและที่พึ่งของสังคม A related and social needs.
- 5) ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง Along the sufficiency economy

philosophy.

ค่านิยม

- 1) เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำ หมายถึง การมีอาจารย์คุณภาพสูง มีสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนที่ทัดเทียมกับมหาวิทยาลัยชั้นนำในประเทศอาเซียน และสากล และมีผลงานทางวิชาการไม่ด้อยไปกว่าเกณฑ์ ทีมมหาวิทยาลัยสากลใช้ประเมิน
- 2) พัฒนาองค์ความรู้ หมายถึง มีการสอนองค์ความรู้ที่เป็นสากล ทันสมัย ใช้ประโยชน์ได้ คือมีวิทยาการที่ไม่ต่างไปจากมหาวิทยาลัยสำคัญในโลก และสามารถผลิตองค์ความรู้ใหม่ได้เอง สามารถปรับใช้องค์ความรู้ให้เกิดประโยชน์ และสามารถเผยแพร่องค์ความรู้ใหม่ในเวทีสากล
- 3) มีคุณภาพระดับสากล หมายถึง การผลักดันให้นักศึกษาและคณาจารย์รับรู้รับทราบมาตรฐานการศึกษาระดับสากล มีทักษะในการใช้ภาษา วิจัย เผยแพร่ และคิดแบบสากล แต่สามารถประยุกต์ใช้ประโยชน์ได้ในชุมชน หรือประเทศ
- 4) เป็นคลังปัญญาและที่พึ่งของสังคม หมายถึง การเป็นแหล่งค้นคว้า รวบรวม รักษา จัดเก็บวิเคราะห์ เผยแพร่ ใช้ประโยชน์จากภูมิปัญญาทั้งทางภาคอีสาน ประเทศ ภูมิภาค และสากล
- 5) ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ที่ต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความ

ระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน และ
ขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในท้องถิ่น

พันธกิจ

- 1) แสวงหาความจริงเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาสากล
- 2) ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม สานึกในความเป็นไทย มีความรัก และผูกพันต่อท้องถิ่นอีกทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตในชุมชน เพื่อช่วยให้คนในท้องถิ่นรู้เท่าทัน การเปลี่ยนแปลง การผลิตบัณฑิตดังกล่าว จะต้องให้มีจำนวนและคุณภาพสอดคล้องกับแผนการผลิต บัณฑิตของประเทศไทย
- 3) เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่า ความสาคัญ และความภูมิใจใน วัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ
- 4) เรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของผู้นำชุมชน ผู้นำศาสนาและ นักการเมืองท้องถิ่นให้มีจิตสำนึกประชาธิปไตย คุณธรรม จริยธรรม และความสามารถในการ บริหารงานพัฒนาชุมชน และท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม
- 5) เสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครู ผลิตและพัฒนาครูและบุคลากร ทางการศึกษา ให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง
- 6) ประสานความร่วมมือและช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างมหาวิทยาลัย ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
- 7) ศึกษาและแสวงหาแนวทางพัฒนาเทคโนโลยีพื้นบ้านและเทคโนโลยี สมัยใหม่ ให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น รวมถึงการแสวงหา แนวทาง เพื่อส่งเสริมให้เกิดการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน
- 8) ศึกษา วิจัย ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนว พระราชดำริ ในการปฏิบัติการกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
- 9) จัดระบบบริหารจัดการที่ดีมีคุณภาพได้มาตรฐาน

เป้าประสงค์

- 1) ผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยให้ตรงตามคุณลักษณะบัณฑิต ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยได้รับการยอมรับจากสังคมและมีมาตรฐานระดับสากล
- 2) สร้างโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ที่หลากหลาย ให้แก่เยาวชน และประชาชนทั่วไป
- 3) มีงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตอบสนองต่อสังคมและสอดคล้องกับ

การพัฒนาและการแข่งขันของประเทศได้อย่างยั่งยืน และเผยแพร่สู่สากล

- 4) มหาวิทยาลัยเป็นคลังปัญญาของสังคม เพื่อพัฒนาชุมชนให้สามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 5) ส่งเสริมการจัดการศึกษาและวิจัยเพื่อเป็น แหล่งเรียนรู้และข้อมูลทางด้านศิลปะและวัฒนธรรม พร้อมทั้งเสริมสร้างจิตสำนึกและค่านิยมที่ดีงามในการอนุรักษ์และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
- 6) เป็นมหาวิทยาลัยที่ได้รับการยอมรับในระดับมาตรฐานสากล
- 7) พัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย โดยยึดหลักธรรมาภิบาล มีความโปร่งใส และรับผิดชอบต่อสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์

- 1) การสร้างโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ยกกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา
- 2) การวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้เพื่อเพิ่มความเข้มแข็งทางวิชาการ
- 3) การพัฒนาชุมชนให้มีศักยภาพในการแข่งขันและสามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืนโดยใช้ความรู้เป็นฐาน
- 4) การศึกษาวิจัยเพื่อทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม
- 5) การพัฒนามหาวิทยาลัยสู่ความเป็นสากล
- 6) การพัฒนาระบบบริหารจัดการ

3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจากนักวิจัยหลายท่าน โดยได้ศึกษาเกี่ยวกับ ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ ดังนี้ ทิศนา แชมมณี (2545 : 1-5) ได้ให้ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คือ องค์ประกอบด้านต่าง ๆ ของการเรียนการสอนที่ได้รับการจัดไว้ให้มีความสัมพันธ์กันและส่งเสริมกันอย่างมีระบบระเบียบ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546 : 71) ได้ให้ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง การปฏิบัติกรต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดการเรียนรู้ขึ้น

ทิตานา แคมมณี (2548 : 8-16) ได้ให้ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบด้วย กระบวนการสอนของผู้สอน บทบาทของผู้สอน กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน บทบาทของผู้เรียน และผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยในการออกแบบ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น สถานศึกษาควรดำเนินการร่วมกับบุคลากร เพื่อให้การออกแบบ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ โดยที่แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ ผู้สอนจัดทำขึ้นนั้น อาจทำได้อย่างหลากหลาย รายละเอียดขึ้นอยู่กับความเข้าใจและความต้องการ ของครูแต่ละคน

สุพล อินเดีย (2552 : 24-34) ได้ให้ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นกระบวนการที่มุ่งพัฒนาร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรมของผู้เรียนให้เจริญงอกงาม โดยส่งเสริมผู้เรียนอย่างเต็มที่ทั้งยังต้องคำนึงถึงความ เหมาะสมกับผู้เรียนและผลประโยชน์สูงสุดที่ผู้เรียนจะได้รับ

ภัทรรัตน์ แสงเดือน (2553 : 5) ได้ให้ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง การดำเนินการด้านการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดการ แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ทั้งเก่าและใหม่แก่ผู้เรียน

ศักดิ์ศรี ปาณะกุล; นิรมล สดกุล และ ระวีวรรณ ศรีครามครัน (2554 : 44) ได้ให้ความหมาย ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง เนื้อหาของ หลักสูตรใน ส่วนที่ผู้สอนดำเนินการจัดเตรียมไว้ให้กับผู้เรียน โดยที่กิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหาความรู้ หรือเนื้อหาวิชา เป็นสื่อกลางทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และได้รับประสบการณ์ในการเรียนรู้

จากความหมาย แนวคิดและทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียน การสอน หมายถึง กระบวนการด้านการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความคิด ความรู้และคุณธรรมตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้และได้รับประสบการณ์ในการเรียนรู้นั้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบด้วย ผู้สอน ผู้เรียน บทบาทของผู้สอน บทบาทของผู้เรียน เนื้อหาของหลักสูตร กระบวนการสอนของผู้สอน กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนและผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

4. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบูรณาการ

ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการจากนักวิจัยหลายท่าน โดย ได้ศึกษาเกี่ยวกับ แนวคิดเกี่ยวกับการบูรณาการและความหมายของการบูรณาการ ไว้ดังนี้

อัจฉรา จันเพ็ชร (2554 : 34-39) ได้ให้ความหมายของการบูรณาการไว้ว่า เป็นการรวบรวม การเพิ่ม การตัด การเชื่อมโยง การประสานระหว่างสิ่งหนึ่งหรือหลายสิ่งเข้ารวมกัน เกิดการเอื้อ ประโยชน์ทำให้เกิดความสมบูรณ์และมีความผสมกลมกลืนกันที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้โดยองค์รวม ทั้ง

ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย ประยุกต์เข้ากับบริบทของหัวข้อ กิจกรรม โครงการ ปัญหา หรือสิ่งที่ต้องการจะดำเนินการ โดยดำเนินการได้อย่างเหมาะสม จนเกิดเป็นนวัตกรรมที่สอดคล้องกับ ความความต้องการในสภาวะการจริง มีความสมบูรณ์และครบถ้วน การบูรณาการในชีวิตจริงนั้น มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะในการดำเนินชีวิตมีหลายสิ่งหลายอย่างเกิดขึ้นพร้อมกัน อาจมีความสัมพันธ์หรือไม่มีความสัมพันธ์กัน แต่ก็สามารถเกิดขึ้นพร้อมกันได้ การบูรณาการจึงช่วยให้คน สามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว ไม่ว่าจะใกล้หรือไกล ได้อย่างมีความหมายและขยายวงกว้างออกไป ลดการซ้ำซ้อน ลดเวลา ทำให้สามารถใช้ความรู้ ความสามารถ ความคิด รวมถึงทักษะที่มีออกมาได้ อย่างหลากหลาย

การบูรณาการช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวิธีการที่ทำอยู่แบบเดิม ให้ได้ผลที่ดียิ่งขึ้น ช่วยให้ เกิดความสมดุลและสมบูรณ์มากขึ้น ประกอบด้วยการบูรณาการแนวคิด ระเบียบ กระบวนการ หลัก หลักปฏิบัติในการบูรณาการ มีหลักในการดำเนินการ ดังนี้

1. การบูรณาการตน (Self Integration) เป็นการรวบรวมความรู้ ความเข้าใจ ความถนัด ความสนใจ ศักยภาพและความสามารถของตนเองให้เกิดความตระหนักรู้ถึงความสัมพันธ์ในการ เชื่อมโยงระหว่างสิ่งต่างๆ กับเรื่องที่เป็นแกนหลักได้อย่างเหมาะสม เกิดความสอดคล้อง สมบูรณ์และ สมดุล สามารถผสมผสานทฤษฎีและการปฏิบัติรวมทั้งประยุกต์เป็นการฝึกฝนพัฒนาตนให้เกิดทักษะ และความคิดที่ติดตัวในรูปแบบของแต่ละบุคคล โดยมีความสัมพันธ์กับชีวิต สิ่งแวดล้อม ชุมชนและ สังคม สร้างเป็นองค์รวมความรู้ของทั้งระบบ

2. การบูรณาการสิ่งที่มีอยู่ตามสภาพความเป็นจริง(Factual Integration) เป็นการนำสิ่ง ที่มีอยู่แต่ละส่วนมารวมกับเป็นระบบที่มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ด้วยกระบวนการรวมตัวกันของ องค์ประกอบตั้งแต่ 2 หน่วยขึ้นไป เช่น ระบบ องค์กร บุคคล เป็นต้น โดยที่อาจเป็นการสร้างหรือ พัฒนาขึ้นใหม่ หรือเป็นการปรับปรุงกระบวนการทำงานใหม่ก็ได้ แต่ในกระบวนการจะต้องมีความ เชื่อมโยงกัน เพื่อทำให้องค์ประกอบบรรลุถึงสภาพที่ดีว่าสภาพก่อนที่จะเกิดการบูรณาการ

3. การบูรณาการความคิดรวบยอด (Conceptual Integration) หรือการบูรณาการเชิง นามธรรม เป็นการพัฒนาโดยใช้แนวความคิด เช่น การสร้างแผนงาน สมมติฐาน ทฤษฎี กระบวนทัศน์ โครงการและแผนงาน หรือการใช้สองแนวคิดขึ้นไป ซึ่งอาจมีข้อมูลบางส่วนหรือบางแนวคิดที่ขัดแย้ง กัน นำมาปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ทำให้เกิดรูปแบบใหม่ ด้วยการนำมาประกอบกัน ผสมผสานให้ กลมกลืน จนได้ผลลัพธ์ที่ดีมากขึ้น

รูปแบบของการบูรณาการ สามารถแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 การบูรณาการภายใน (Within Single Discipline) มี 3 รูปแบบ ดังนี้

1. รูปแบบกระจัดกระจาย (The Fragmented Model) ได้แก่ การจัดหัวข้อ รายละเอียด ความคิดรวบยอดหรือทักษะภายในบริบทของเนื้อหาเดียวกันให้สัมพันธ์กัน

2. รูปแบบการเชื่อมโยงกัน (The Fragmented Model) ได้แก่ การนำสิ่งที่ใกล้เคียงกัน มาทำให้อยู่ในเนื้อหาเดียวกัน โดยอาจเชื่อมโยงทักษะ ความคิดรวบยอดที่เหมือนกันเข้าหากันอย่างมีสัมพันธ์กันภายใน

3. รูปแบบที่ซ้อนทับกัน (The Nested Model) เป็นการบูรณาการ 3 มิติ ซ้อนทับกัน โดยการฝึกทักษะ การออกแบบและการแก้ไขปัญหาสภาพแวดล้อม

กลุ่มที่ 2 การบูรณาการข้ามฝ่าย (Across Single Discipline) มี 5 รูปแบบ ดังนี้

1. รูปแบบแบ่งส่วนกัน (Shared Model) เป็นการนำส่วนของการทับซ้อนกันบางส่วนมารวมกันวางแผนงานและแนวทาง

2. รูปแบบลำดับเหตุการณ์ (Sequenced Model) เป็นการนำส่วนที่แยกกันมาจัดเรียงลำดับภายในกรอบของแนวความคิดที่เหมือนกัน สัมพันธ์กัน ให้เข้ากันได้อย่างสอดคล้อง

3. รูปแบบเครือข่ายโยงแมงมุม (Webbed Model) เป็นการนำภาพรวมของสิ่งที่เกี่ยวข้องกันเป็นโครงข่ายโดยใช้หัวเรื่อง (theme) และเสนอแนวความคิดเกี่ยวกับรูปแบบด้วย

4. รูปแบบเส้นด้าย (Threaded Model) เป็นการขยายแนวความคิดหลักให้มาผสมผสานไว้ในเนื้อหาต่าง ๆ การผูกความสัมพันธ์ด้านทักษะทางสังคม ทักษะความคิด ทักษะการเรียนรู้ ทักษะการประสานสัมพันธ์เทคโนโลยี ซึ่งเป็นแนวคิดด้านพหุปัญญา

5. รูปแบบการบูรณาการที่เป็นสหวิทยาการ (Integrated Model) เป็นการนำส่วนเดิมของวิทยาการหรือศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกัน ทับซ้อนกันทางความคิดรวบยอด ทักษะ ทักษะคติมาแยกออกจากกันแล้วผสมผสานกันเป็นส่วนของวิทยาการหรือศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้องกัน

กลุ่มที่ 3 การบูรณาการภายในและข้ามสาขาผู้เรียนรู้ (Within and Across Learners)

การบูรณาการด้วยวิธีนี้ มี 2 รูปแบบ ดังนี้

1. รูปแบบการชุบตัวเอง (Immersed Model) เป็นการทำให้เกิดขึ้นในตัวของผู้เรียนรู้อย่าง เป็น การสร้างสิ่งที่มีสัมพันธ์กับชีวิตจริง

2. รูปแบบการทำงานเป็นเครือข่าย (Network Model) เป็นการสร้างความสัมพันธ์หลายมิติ โดยผู้เรียนรู้เป็นผู้ที่กระทำเองโดยตรง เป็นการเรียนรู้ในลักษณะองค์รวม ด้วยรูปแบบหรือวิธีการที่หลากหลายเน้นสภาพจริง

ในการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการนี้ ผู้สอนควรคำนึงถึงหลักการสำคัญ คือ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนอย่างกระตือรือร้น สามารถจัดประสบการณ์ตรงให้แก่ผู้เรียน ได้เรียนรู้จากสิ่งที่ป็นรูปธรรม เข้าใจง่าย ตรงกับความเป็นจริง นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสมและได้ผล สามารถปรับใช้ได้กับทุกสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ส่งเสริมผู้เรียนให้มีโอกาสได้ปฏิบัติจริงจนเกิดทักษะที่เป็นนิสัย ส่งเสริมให้เกิดการแสดงออกในความรู้สึกรู้สึก นึก คิด ของผู้เรียน ไม่ว่าจะถูกหรือผิด เน้นการปลูกฝังจิตสำนึก ค่านิยม และจริยธรรมที่

ถูกต้อง จำแนกแยกแยะความถูกต้อง ดีงาม และความเหมาะสมได้ สามารถจัดความขัดแย้งได้ด้วย เหตุผล มีความกล้าหาญทางคุณธรรมและจริยธรรม แก้ปัญหาได้ด้วยปัญญา และสามัคคี

ทิศนา แชมมณี (2548 : 54-60) ได้ให้ความหมายของการบูรณาการไว้ว่า เป็นการนำเนื้อหาสาระที่มีความเกี่ยวข้องกันมาสัมพันธ์ให้เป็นเรื่องเดียวกัน และจัดให้อยู่ในลักษณะขององค์รวม และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

จิราภรณ์ หนูสวัสดิ์ (2554 : 9-16) ได้ให้ความหมายของการบูรณาการไว้ว่า เป็นการเชื่อมโยงในสิ่งที่เกี่ยวข้องกัน มาสัมพันธ์ให้เป็นเรื่องเดียวกันอย่างมีความหมาย และจัดการให้อยู่ในลักษณะขององค์รวม เน้นให้เกิดตามสภาพจริง จากการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น การเรียนรู้จากธรรมชาติ และการเรียนรู้จากการทดลองปฏิบัติจริง โดยมีรูปแบบของการบูรณาการสอน ออกเป็น 4 รูปแบบ ดังนี้

1. แบบสอดแทรก (Infusion Instruction) เป็นการสอนบูรณาการนำเนื้อหาของวิชาอื่นเข้ามาใช้ร่วมกับวิชาหลัก เพื่อเพิ่มเติม

2. แบบคู่ขนาน (Paralled Instruction) เป็นการสอนแบบวางแผนร่วมกันสอนคนละวิชา ต่างคนต่างสอนไป แต่หัวข้อเรื่อง ความคิดรวบยอด ปัญหาเดียวกัน ระบุสิ่งที่ร่วมกันและตัดสินใจร่วมกัน จะนำไปสอนอย่างไรในวิชาของตน

3. แบบสหวิทยาการ (Multidisciplinary Instruction) เป็นการสอนคล้ายแบบที่สอง ครูผู้สอนตั้งแต่สองคนขึ้นไป สอนต่างวิชากัน มุ่งสอนหัวเรื่อง ความคิดรวบยอดและปัญหา ต่างคนต่างสอน แต่มอบหมายให้ผู้เรียนทำโครงการร่วมกัน ซึ่งจะช่วยเชื่อมโยงสาขาวิชาต่าง ๆ เข้าด้วยกัน วางแผนโครงการร่วมกัน

4. แบบข้ามวิชาหรือสอนเป็นคณะ (Transdisciplinary Instruction) เป็นการสอนที่ครูผู้สอนวิชาต่าง ๆ มาร่วมกันเป็นคณะ วางแผนปรึกษาหรือร่วมกันดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มเดียวกัน

อัญชลี สารรัตน์ (2542 : 27-31) ได้ให้ความหมายของการบูรณาการไว้ว่า เป็นการนำเอาศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กัน มาผสมผสานกันเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ทำให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ตรงจากของจริง ซึ่งจะมีผลต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจอย่างสมบูรณ์

ชนาธิป พรกุล (2545 : 55-60) ได้ให้ความหมายของการบูรณาการไว้ว่า เป็นการเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์ทุกชนิด เช่น การเชื่อมโยงในแนวนอนระหว่างหัวข้อและเนื้อหาต่าง ๆ ที่เป็นความรู้ทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย การบูรณาการ ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน สามารถเรียนรู้เรื่องนั้นได้ลึกซึ้ง ตามความถนัดและต้องการของแต่ละบุคคล การบูรณาการ มีความจำเป็นและสำคัญเป็นอย่างยิ่งในยุคแห่งข้อมูล ความรู้ ข่าวสาร

พิมพันธ์ เตชะคุปต์ และพะเยาว์ ยินดีสุข (2550 : 1-5) ได้ให้ความหมายของการบูรณาการไว้ว่า เป็นการทำให้สมบูรณ์ (Integration) ทำให้ดียิ่งขึ้น คือ การทำให้หน่วยย่อยที่อาจมีความสัมพันธ์กันหรืออาจไม่มีความสัมพันธ์กัน เอามาผสมผสานกันให้กลมกลืนเป็นหนึ่งเดียว โดยสิ่งที่เกิดขึ้นใหม่จะต้องมีความครบถ้วนสมบูรณ์ในตัวเอง

ทิศนา แชมมณี (2552 : 146-150) ได้ให้ความหมายของการบูรณาการไว้ว่า เป็นการนำเนื้อหาสาระที่มีความเกี่ยวข้องกันมาสัมพันธ์กัน เพื่อให้เกิดสิ่งใหม่ที่เป็นเรื่องเดียวกัน และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในลักษณะที่เป็นองค์รวม และสามารถนำความรู้ความเข้าใจไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

เบญจวรรณ บุญแสง (2554 : 34-39) ได้ให้ความหมายของการบูรณาการไว้ว่า เป็นการนำศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ มาผสมผสานเชื่อมโยงกัน เป็นเกิดเป็นเรื่องเดียวอย่างกลมกลืน โดยใช้วิชาใดวิชาหนึ่งเป็นแกนหลัก และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แบบองค์รวม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

จากความหมาย แนวคิดและทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การบูรณาการ เป็นการนำเอาศาสตร์ต่าง ๆ มาผสมผสานทำให้เกิดความเชื่อมโยงจนเป็นสิ่งใหม่(นวัตกรรม) ที่เป็นหนึ่งเดียวกัน เป็นการเรียนรู้แบบองค์รวม เน้นการปลูกฝังจิตสำนึก ค่านิยม และจริยธรรมที่ถูกต้อง จำแนกแยกแยะความถูกต้อง ดีงาม และความเหมาะสมได้ สามารถจัดความขัดแย้งได้ด้วยเหตุผล มีความกล้าหาญทางคุณธรรมและจริยธรรม แก้ปัญหาได้ด้วยปัญญา และสามัคคี สามารถปรับใช้ได้กับทุกสถานการณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

5. แนวคิดแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้

Lee J. Cronbach ให้ความหมายของการเรียนรู้ไว้ว่า การเรียนรู้ เป็นการแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่มีการเปลี่ยนแปลง อันเป็นผลเนื่องมาจากประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลประสบมา ให้หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรการเรียนรู้ว่า จะต้องประกอบไปด้วยสิ่งสำคัญ 7 ขั้นตอนคือ

1. สถานการณ์(situation) หมายถึง สิ่งแวดล้อมหรือบรรยากาศ

ที่เอื้ออำนวย

2. ลักษณะประจำตัวของแต่ละบุคคล(Personal Characteristics)

หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ความพร้อม ความถนัด ความสนใจ สติปัญญา ของแต่ละคนที่จะมีไม่เหมือนกัน

3. เป้าหมาย(Goal) หมายถึง ทิศทางหรือสิ่งที่เป็นจุดประสงค์

4. การแปลความหมาย(Interpretation) หมายถึง ความรู้เดิมหรือการ

รับรู้ของบุคคล ที่ใช้ประสบการณ์ ตีความในสิ่งที่เรียนรู้ สิ่งที่เจอ เพื่อให้เกิดการเข้าใจในสิ่งนั้น

5. การลงมือกระทำ(Action) หมายถึง การปฏิบัติหรือการตอบสนอง

6. ผลการกระทำ(Consequence) หลังจากที่ได้ลงมือปฏิบัติแล้ว จะเกิดผลที่ได้ อาจเป็นสิ่งที่ผิดพลาด ล้มเหลว หรือเป็นสิ่งที่ดี ก็ได้

7. ปฏิกริยาต่อความผิดหวังหรือล้มเหลว(Reaction to thwarting)

ถ้าการกระทำได้ผลบรรลุเป้าหมายพฤติกรรมนั้นก็สิ้นสุดลง แต่ถ้าเกิดความผิดหวังล้มเหลวอาจเกิดปฏิกริยาแสดงออกมาได้ 2 ลักษณะ คือ ปรับปรุงแก้ไข (Adaptive) ตื้อรั้น (Non-Adaptive) หรือใช้กลวิธีในการป้องกัน

ประด็นันท์ อุปรมัย (2540 : 121) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ไว้ว่า การเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงของบุคคลอันมีผลเนื่องมาจากการได้รับประสบการณ์ โดยการเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นเหตุทำให้บุคคลเผชิญสถานการณ์เดิมแตกต่างไปจากเดิม ประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหมายถึงทั้งประสบการณ์ทางตรงและประสบการณ์ทางอ้อม โดยที่ประสบการณ์ทางตรง คือ ประสบการณ์ที่บุคคลได้พบหรือสัมผัสด้วยตนเอง และประสบการณ์ทางอ้อม คือ ประสบการณ์ที่ผู้เรียนมิได้พบหรือสัมผัสด้วยตนเองโดยตรง แต่อาจได้รับประสบการณ์ทางอ้อมจาก การอบรมสั่งสอนหรือการบอกเล่า การอ่านหนังสือต่างๆ และการรับรู้จากสื่อมวลชน

วิวัฒน์ อึ้งเจริญ(2547 : 8) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ไว้ว่า การเรียนรู้ เป็นกระบวนการที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเป็นผลมาจาก ประสบการณ์ ปฏิสัมพันธ์ หรือการฝึกฝนที่เกิดขึ้นในตัวบุคคลและการเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ค่อนข้างถาวร

ประยุทธ์ ไทยธานี(2550 : 10) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ไว้ว่า การเรียนรู้ คือลักษณะหรือวิธีการที่แต่ละคนชอบใช้ในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ โดยมีองค์ประกอบทางด้านพุทธิพิสัย ร่างกาย อารมณ์ สังคม และสภาพแวดล้อมที่จะช่วยให้การเรียนรู้ของแต่ละคนนั้น เป็นไปอย่างได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การเรียนรู้ หมายถึง ปฏิกริยา พฤติกรรมของแต่ละบุคคล อันเนื่องมาจาก ประสบการณ์ ปฏิสัมพันธ์ การฝึกฝน หรือสิ่งต่าง ๆ ในตัวบุคคลทั้งทางตรงและทางอ้อม ที่ตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม

6. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน

ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน จากนักวิจัยหลายท่าน โดยได้ศึกษาเกี่ยวกับ ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานไว้ ดังนี้

วงเดือน วงษ์พันธ์ (2551 : 14-24) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ว่าหมายถึง รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนและได้ลงมือปฏิบัติมากขึ้น โดยลดบทบาทของผู้สอนลง แต่เน้นให้ผู้เรียนหาความรู้อย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพราะจะเกิดการเชื่อมโยงระหว่างความรู้เก่าและความรู้ใหม่อยู่ตลอดเวลา เป็นเหตุให้ผู้เรียนไม่ล้าหลก ทันสมัย ทันโลก สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมโลกในปัจจุบันได้อย่างดีที่สุด

อารยา วาตะ (2551 : 17-20) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ว่าหมายถึง การเรียนรู้ตามแนวคิด ทฤษฎีการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์นิยม (Constructivism) โดยให้ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่ จากการใช้ปัญหาที่เกิดขึ้นในโลกแห่งความเป็นจริงเป็นบริบทของการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการคิดวิเคราะห์และคิดแก้ปัญหา รวมทั้งได้ความรู้ตามศาสตร์ในสาขาที่ตนศึกษาอีกด้วย

สนิท ทีเมืองชัย (2552 : 18-27) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ว่าหมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยใช้กระบวนการคิดแก้ปัญหาและการร่วมกันทำงานกลุ่ม ส่งเสริมทักษะในการแก้ปัญหา โดยผ่านการสืบเสาะหาความรู้ และเรียนด้วยการทดลองปฏิบัติ จนสามารถค้นพบ ทำให้ได้ประสบการณ์ตรงจากการเรียนรู้ และสามารถบูรณาการความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหาได้ มี 3 องค์ประกอบ คือ การเรียนจากปัญหา การเรียนรู้โดยนำตนเอง และการเรียนเป็นกลุ่มย่อย โดยมีขั้นตอนการทำงานอยู่ 6-10 ขั้นตอน ตามแต่การนำไปประยุกต์ใช้ของผู้สอน โดยส่วนใหญ่จะมีลำดับขั้นตอน ดังนี้ เช่น การระบุปัญหา การวิเคราะห์ปัญหา การสร้างวัตถุประสงค์การเรียนรู้ การรวบรวมข้อมูล การสรุปผล การประเมินผล เป็นต้น

อมรรัตน์ ณัฐไตรสิทธิ์ (2557 : ออนไลน์) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ว่าหมายถึง รูปแบบการเรียนรู้ที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียนในการเรียนรู้จากสถานการณ์ปัญหา ด้วยการสืบเสาะ สนับสนุนให้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติ เพื่อให้เกิดทักษะในการคิดวิจารณ์ญาณ และคิดสร้างสรรค์ ได้เรียนรู้แบบร่วมมือกันทำงาน โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนสามารถปรับประยุกต์ใช้ความรู้ได้ในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นจริง โดยมีลักษณะสำคัญ คือ เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีการเรียนเป็นกลุ่มย่อย ครูจะเป็นผู้อำนวยความสะดวกหรือแนะนำเท่านั้น จะใช้ปัญหาเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ ปัญหาที่นำมาใช้จะมีลักษณะคลุมเครือไม่ชัดเจน โดยอาจมีคำตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ ผู้เรียนจะเป็นคนแก้ปัญหาโดยการแสวงหาข้อมูลด้วยตนเอง และประเมินผลจากสถานการณ์จริง โดยดูจากความสามารถในการปฏิบัติงาน โดยกระบวนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) การเผชิญและการกำหนดปัญหา เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนต้องเผชิญกับภาพจำลอง

ของโลกที่เป็นจริง ผ่านการเอาใจใส่อย่างมีความรับผิดชอบ เน้นที่การกำหนดปัญหา

2) การเข้าถึง การประเมิน และการใช้ประโยชน์จากข้อมูล เป็นขั้นตอนการค้นหา ข้อมูลต่าง ๆ จากแหล่งที่มาที่ผู้เรียนรู้จักหรือสามารถสืบคนมาได้ เพื่อทำการบันทึกและประเมินผล อย่างถูกต้อง และน่าเชื่อถือ และตรงกันตามลักษณะข้อมูลของที่ตั้งที่นำมาเสนอ

3) การสังเคราะห์และการดำเนินงาน เป็นขั้นตอนเสนอคำตอบสำหรับปัญหาที่ตั้ง เอาไว้ อาจใช้ผลผลิตจากสื่อแนะนำเสนอหรือการเขียนรายงานทั่วไปก็ได้ เน้นที่ประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้อง กับคำถามในแทบจะทุกกรณี

จากความหมาย แนวคิดและทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบใช้ ปัญหาเป็นฐาน หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยใช้ กระบวนการคิดแก้ปัญหาและการร่วมกันทำงานกลุ่ม ส่งเสริมทักษะในการแก้ปัญหา โดยผ่านการสืบ เสาหาความรู้ และเรียนด้วยการทดลองปฏิบัติ จนสามารถค้นพบ ทำให้ได้ประสบการณ์ตรงจากการ เรียนรู้ และสามารถบูรณาการความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหาได้ มี 3 องค์ประกอบ คือ การเรียนจาก ปัญหา การเรียนรู้โดยนำตนเอง และการเรียนเป็นกลุ่มย่อย โดยมีขั้นตอนการทำงานอยู่ 3 ขั้นตอน คือ 1) การเผชิญและการกำหนดปัญหา 2) การเข้าถึง การประเมิน และการใช้ประโยชน์จากข้อมูล และ 3) การสังเคราะห์และการดำเนินงาน

7. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริการวิชาการ

ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบของการจัดการเรียนรู้แบบ ผสมผสานจากนักวิจัยหลายท่าน โดยได้ศึกษาเกี่ยวกับ รูปแบบของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ไว้ ดังนี้

7.1 ความหมายของการให้บริการวิชาการ

วัลลภ จันทรตระกูล(2544 : 18) ให้ความหมายของการบริการวิชาการว่า การบริการ วิชาการ หมายถึง การให้คำปรึกษาหรือสนับสนุนงานวิชาการ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทั้งใน ลักษณะผลผลิตและการบริการ เป็นหน่วยงานด้านวิศวกรรม การวิจัย การจัดฝึกอบรม การทดสอบ ตัวอย่างวัสดุ การสร้างผลิตภัณฑ์ การให้การรับรองผลิตภัณฑ์ หรือฝีมือทักษะ เป็นต้น ให้แก่ หน่วยงานของรัฐ ธุรกิจเอกชน หน่วยงานระหว่างประเทศ นิติบุคคลหรือบุคคลต่าง ๆ รวมทั้งการ ฝึกอบรม ซึ่งสืบเนื่องมาแต่การให้คำปรึกษา แต่ไม่รวมถึงการเข้าไปเป็นตัวการกระทำตามหน้าที่ของ หน่วยงาน นิติบุคคลหรือบุคคลดังกล่าว โดยงานบริการวิชาการแก่สังคม ประกอบด้วย

1. การจัดฝึกอบรมและสัมมนา หมายถึงการเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการ ให้แก่สังคมทางด้านต่าง ๆ ที่เน้นการให้ความรู้เฉพาะทางในระยะสั้น ๆ ให้กับกลุ่มบุคคลที่มีความ ต้องการหรือสนใจที่จะเพิ่มพูนความรู้ในเรื่องที่ต้องการที่จะอบรมและสัมมนาเป็นการเฉพาะ

2. การเป็นวิทยากรบรรยายพิเศษ หมายถึง การที่บุคลากรของสถาบันที่มีองค์ความรู้ความสามารถ ความชำนาญเฉพาะด้านในสาขาวิชาต่าง ๆ ได้รับเชิญจากหน่วยงานภายนอก ทั้งภาครัฐบาล เอกชน เพื่อไปเป็นวิทยากรบรรยายพิเศษเป็นการเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการแก่สังคม

3. การเป็นกรรมการหรือที่ปรึกษา หมายถึง การที่บุคลากรของสถาบันที่มีองค์ความรู้ความสามารถ ความชำนาญเฉพาะด้านในสาขาวิชาต่าง ๆ ได้รับเชิญจากหน่วยงานภายนอก ทั้งภาครัฐบาล เอกชน เพื่อไปเป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาของหน่วยงาน

4. ศึกษาดูงานกิจการของสถาบัน หมายถึง การที่หน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐบาลและเอกชน ให้ความสนใจที่จะมาศึกษาดูงานกิจการในด้านต่าง ๆ ของสถาบัน ซึ่งเป็นแหล่งรวมข้อมูล องค์ความรู้ทางวิชาการ การบริหารงานทางด้านต่าง ๆ เพื่อที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในการทำงานของหน่วยงานที่เข้ารับการศึกษาดูงาน

5. การผลิต การตรวจสอบและการทดสอบผลิตภัณฑ์ หมายถึง การรับจ้างทำผลิตภัณฑ์และการรับตรวจสอบ และทดสอบมาตรฐานคุณภาพผลิตภัณฑ์ให้แก่หน่วยงานนอกสถาบัน

6. การให้คำปรึกษาและบริการด้านอื่น ๆ หมายถึง การที่หน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชน มาขอรับคำปรึกษาทางวิชาการ จากบุคลากรของสถาบันในด้านต่าง ๆ รวมถึงการให้บริการวิชาการอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว

กัญญา กำศิริพิมาน(2549 : 4) ให้ความหมายของการบริการวิชาการว่า การบริการวิชาการ หมายถึง กิจกรรมทุกชนิดที่จัดขึ้นในสถาบันการศึกษา เพื่อให้การช่วยเหลือ หรือเป็นการให้บริการทางวิชาการที่ผู้เรียนจะได้รับจากภาควิชา

จากความหมาย แนวคิดและทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การบริการวิชาการ หมายถึง การที่สถาบันการศึกษาอยู่ในฐานะที่เป็นที่พึ่งของชุมชนหรือเป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ หรือทำหน้าที่ใด ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาขึ้นของชุมชนในด้านวิชาการหรือการพัฒนาความรู้ ตลอดจนความเข้มแข็งของชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติโครงการบริการวิชาการที่มีผลต่อการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หมายถึงโครงการบริการวิชาการที่สถาบันจัดขึ้น หรือดำเนินการขึ้นแล้ว มีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นแก่ชุมชนในด้านต่างๆและทำให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้ตามศักยภาพของตน

7.2 ลักษณะของการบริการวิชาการ

สำนักงานรับรองมาตรฐานและการประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ได้กำหนดลักษณะและขอบเขตของการบริการวิชาการและวิชาชีพ

1. บริการวิเคราะห์ทดสอบ ตรวจสอบและตรวจซ่อม

2. บริการเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ ทางการศึกษา
3. บริการจัดฝึกอบรม สัมมนาและประชุมเชิงปฏิบัติการแบบเก็บค่าลงทะเบียน
4. บริการจัดฝึกอบรม สัมมนาและประชุมเชิงปฏิบัติการแบบให้เปล่า
5. บริการจัดฝึกอบรม สัมมนาและประชุมเชิงปฏิบัติการในลักษณะการว่าจ้าง
6. บริการเกี่ยวกับสุขภาพที่นอกเหนือจากหน้าที่ความรับผิดชอบโดยตรงของ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

7. บริการศึกษา วิจัย สำนักรวบรวมแผน การจัดการ
8. บริการศึกษาความเหมาะสมของโครงการการศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
9. บริการวางระบบ ออกแบบ สร้าง ประดิษฐ์และผลิต

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อัจฉรา จันท์เพชร (2554 : 286-316) ได้ทำการวิจัยเรื่อง กระบวนการสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตพยาบาลผล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ยะลา โดยการบูรณาการแนวคิดการพยาบาลเชิงวัฒนธรรม ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ยะลา โดยการบูรณาการแนวคิดการพยาบาลเชิงวัฒนธรรม ประกอบด้วย 13 กระบวนการย่อย คือ การส่งเสริมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้เรียนรู้จากสถานการณ์จริง การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ การสร้างความตระหนัก การเรียนรู้ด้วยตนเอง การสร้างความเข้าใจ การสร้างความมั่นใจ การเรียนรู้จากตัวแบบ การสร้างวินัยในตนเอง การกำหนดบทบาทหน้าที่ การเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสังคม การสร้างสัมพันธ์ภาพ การปลูกฝังค่านิยมและการปลูกฝังจิตสาธารณะ

จิราภรณ์ หนูสวัสดิ์ (2554 : 117-134) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบบูรณาการผ่านเว็บ ตามแนวทฤษฎีการขยายความคิด เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความสามารถในการแก้ปัญหาและการถ่ายโยงการเรียนรู้ของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่ศึกษาอย่างเป็นองค์รวม สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้อย่างเป็นรูปธรรม การทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น พบว่า 1. ความสามารถของผู้เรียนในการแก้ปัญหาและการถ่ายโยงการเรียนรู้ของผู้เรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหาและการถ่ายโยงการเรียนรู้หลังเรียนของผู้เรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นในระดับ มากที่สุด

เบญจวรรณ บุญแสง (2554 : 141-167) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Local Environment ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า 1. ประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น มีค่าเท่ากับ 78.91/76.62 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75 และ 2. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ธรรมรัตน์ ธรรมยาฤทธิ์ (2554 : 413-480) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ของการบูรณาการหลักธรรมาธิปไตยเพื่อส่งเสริมหลักประชาธิปไตย โดย รัฐ บ้าน วัด และโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ของการบูรณาการหลักธรรมาธิปไตยเพื่อส่งเสริมหลักประชาธิปไตย โดย รัฐ บ้าน วัด และโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประเทศไทย อยู่ในระดับมาก

ปัทมา สามลทา (2555 : 82-94) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง ประเพณีลอยกระทงสาย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นเท่ากับ 87.33/92.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเป็นขั้นตอนของวิธีการเชิงระบบ ตามรูปแบบ PAOR ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนคือ การวางแผน การดำเนินการ การติดตาม และการสะท้อนผล โดยแบ่งระยะการวิจัยออกเป็น 2 ระยะ ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ

ระยะที่ 2 การศึกษาผลการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ

ระยะที่ 1 การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ

ในการดำเนินการวิจัยระยะที่ 1 มีประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างเครื่องมือในการวิจัย การหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและเป้าหมาย

ในการวิจัยในระยะที่ 1 มีประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน โดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ

ประชากร คือ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 900 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 90 คน

คัดเลือก ด้วยวิธี เจาะจง

กลุ่มที่ 2 กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อยกร่างและประเมินกิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ

ประชากร คือ อาจารย์คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 37 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 3 คน

คัดเลือก ด้วยวิธี เจาะจง

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูล ร่วมกับผู้ช่วยวิจัย

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัย ดำเนินการพัฒนาเครื่องมือในการวิจัยและรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ไว้ในระยะที่ 1 ทั้งหมด ดังนี้

1. แบบสอบถามแนวทางการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ
2. กิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ
3. แบบทดสอบ
4. แบบสอบถามความพึงพอใจ

4. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

4.1 แบบสอบถามแนวทางการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ มีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

4.1.1 ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามแนวทางในการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ จากหนังสือการพัฒนาซอฟต์แวร์ทางการศึกษา ของพิสุทธา อารีราษฎร์ จากหนังสือการวิจัยเบื้องต้นของบุญชม ศรีสะอาด จากหนังสือเทคนิคการวิจัยทางการศึกษาของล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ จากหนังสือระเบียบวิธีวิจัย ของสมบัติ ท้ายเรือคำ และจากหนังสือการสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัยของ พิสนุ พองศรี เพื่อศึกษาวิธีการพัฒนาเครื่องมือในการวิจัย การหาองค์ประกอบและแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

4.1.2 วิเคราะห์ข้อมูลและกำหนดเป้าหมายการสร้างแบบสอบถามแนวทางการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ

4.1.3 สร้างแบบสอบถามแนวทางการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ โดยใช้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 มาตราวัด ดังนี้

- 5 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความในระดับ มากที่สุด
- 4 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความในระดับ มาก
- 3 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความในระดับ ปานกลาง
- 2 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความในระดับ น้อย
- 1 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความในระดับ น้อยที่สุด

4.2 การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ มีขั้นตอนพัฒนากิจกรรม ดังนี้

4.2.1 ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ จากหนังสือการพัฒนาซอฟต์แวร์ทางการศึกษา ของพิสุทธา อารีราษฎร์จากหนังสือการวิจัยเบื้องต้นของบุญชม ศรีสะอาด จากหนังสือเทคนิคการวิจัยทางการศึกษาของล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ จากหนังสือระเบียบวิธีวิจัย ของสมบัติ ท้ายเรือคำ และจากหนังสือการสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัยของ พิสนุ พงศ์ศรี เพื่อศึกษาวิธีการพัฒนาเครื่องมือในการวิจัย การหาองค์ประกอบและแนวทางในการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ

4.2.2 วิเคราะห์ข้อมูลและกำหนดเป้าหมายการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ

4.2.3 พัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการโดยใช้ข้อมูลจากขั้นตอนที่แล้วมาเป็นข้อกำหนดในการพัฒนา

4.3 แบบทดสอบมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

4.3.1 ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบ จากหนังสือการพัฒนาซอฟต์แวร์ทางการศึกษา ของพิสุทธา อารีราษฎร์จากหนังสือการวิจัยเบื้องต้นของบุญชม ศรีสะอาด จากหนังสือเทคนิคการวิจัยทางการศึกษาของล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ จากหนังสือระเบียบวิธีวิจัย ของสมบัติ ท้ายเรือคำ และจากหนังสือการสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัยของ พิสนุ พงศ์ศรี เพื่อศึกษาวิธีการพัฒนาเครื่องมือในการวิจัย การหาองค์ประกอบและแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

4.3.2 วิเคราะห์ข้อมูลและกำหนดเป้าหมายการสร้างแบบทดสอบ

4.3.3 การสร้างแบบทดสอบ โดยใช้ข้อมูลจากขั้นตอนที่แล้วมาเป็นข้อกำหนดในการสร้างแบบทดสอบ

4.4 แบบสอบถามความพึงพอใจ มีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

4.4.1 ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ จากหนังสือการพัฒนาซอฟต์แวร์ทางการศึกษา ของพิสุทธา อารีราษฎร์จากหนังสือการวิจัยเบื้องต้นของบุญชม ศรีสะอาด จากหนังสือเทคนิคการวิจัยทางการศึกษาของล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ จากหนังสือระเบียบวิธีวิจัย ของสมบัติ ท้ายเรือคำ และจากหนังสือการสร้าง

และพัฒนาเครื่องมือวิจัยของ พิสมุ พงศ์ศรี เพื่อศึกษาวิธีการพัฒนาเครื่องมือในการวิจัย การหาองค์ประกอบและแนวทางในการสร้างแบบสอบถามศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการสร้าง เพื่อหาองค์ประกอบและแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

4.4.2 วิเคราะห์ข้อมูลและกำหนดเป้าหมายการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

4.4.3 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยใช้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 มาตราวัด ดังนี้

5 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความในระดับ มากที่สุด

4 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความในระดับ มาก

3 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความในระดับ ปานกลาง

2 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความในระดับ น้อย

1 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความในระดับ น้อยที่สุด

5. การหาคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย

5.1 แบบสอบถามแนวทางการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ มีขั้นตอนการหาคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

5.1.1 นำแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์ในการสอบถามโดยมีเกณฑ์ การให้คะแนน ดังนี้

ให้ +1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่า ข้อความนั้น มีความสอดคล้องตรงตามจุดประสงค์

ให้ 0 คะแนน เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อความนั้น มีความสอดคล้องตรงตามจุดประสงค์

ให้ -1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่า ข้อความนั้น ไม่มีความสอดคล้องตามจุดประสงค์

5.1.2 วิเคราะห์ข้อมูลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ โดยใช้สูตร IOC (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2553 : 107-108) เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขข้อคำถาม จากผลจากการประเมินค่าดัชนี IOC ที่คำนวณได้มีค่าต่ำกว่า 0.5 ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญหรือดำเนินการสร้างเพิ่มเติมแล้วนำไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญอีกครั้งหนึ่ง

5.1.3 จัดทำแบบสอบถาม โดยพิจารณาข้อคำถามที่ค่าดัชนี IOC ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 จะถือว่า ข้อคำถามนั้นเป็นตัวแทนของลักษณะของสิ่งที่ต้องการจะวัดจะนำไปเป็นข้อคำถามจริง ส่วนที่มีค่าดัชนี IOC ต่ำกว่า 0.5 จะตัดออก

5.1.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม ก่อนจะนำมาปรับปรุงแก้ไขเป็นเอกสารฉบับสมบูรณ์ แล้วจัดพิมพ์เป็นเครื่องมือฉบับจริง ก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลในภาคสนามต่อไป

5.2 กิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ มีขั้นตอนการหาคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

5.2.1 นำแบบประเมินเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินรูปแบบโดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้ +1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่า ข้อความนั้น มีความเหมาะสม

ให้ 0 คะแนน เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อความนั้น มีความเหมาะสม

ให้ -1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่า ข้อความนั้น ไม่มีความเหมาะสม

5.2.2 วิเคราะห์ข้อมูลการหาความเหมาะสม โดยใช้สูตร IOC (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2553 : 107-108) เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขรูปแบบ จากผลจากการประเมินค่าดัชนี IOC ที่คำนวณได้มีค่าต่ำกว่า 0.5 ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญหรือดำเนินการสร้างเพิ่มเติมแล้วนำไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญอีกครั้งหนึ่ง

5.2.3 จัดทำรูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการโดยพิจารณาข้อมูลที่ค่าดัชนี IOC ที่คำนวณได้ มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 จะถือว่า ข้อมูลนั้นคือตัวแทนลักษณะของรูปแบบที่จะนำไปใช้จริง ส่วนที่มีค่าดัชนี IOC ต่ำกว่า 0.5 จะตัดออก

5.3 แบบทดสอบมีขั้นตอนการหาคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

5.3.1 นำแบบทดสอบเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของแบบสอบถามกับจุดประสงค์ในการทดสอบโดยมีเกณฑ์ การให้คะแนน ดังนี้

ให้ +1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่า ข้อความนั้น มีความสอดคล้องตรงตามจุดประสงค์

ให้ 0 คะแนน เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อความนั้น มีความสอดคล้องตรงตามจุดประสงค์

ให้ -1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่า ข้อความนั้น ไม่มีความสอดคล้องตามจุดประสงค์

5.3.2 วิเคราะห์ข้อมูลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์ โดยใช้สูตร IOC (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2553 : 107-108) เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบ จากผลจากการประเมินค่าดัชนี IOC ที่คำนวณได้มีค่าต่ำกว่า 0.5 ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญหรือดำเนินการสร้างเพิ่มเติมแล้วนำไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญอีกครั้งหนึ่ง

5.3.3 จัดทำแบบทดสอบ โดยพิจารณาข้อคำถามที่ค่าดัชนี IOC ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 จะถือว่า ข้อคำถามนั้นเป็นตัวแทนของลักษณะของสิ่งที่ต้องการจะวัดจะนำไปเป็นข้อคำถามจริง ส่วนที่มีค่าดัชนี IOC ต่ำกว่า 0.5 จะตัดออก

5.3.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบ ก่อนจะนำมาปรับปรุงแก้ไขเป็นเอกสารฉบับสมบูรณ์ แล้วจัดพิมพ์เป็นเครื่องมือฉบับจริง ก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลในภาคสนามต่อไป

5.4 แบบสอบถามความพึงพอใจมีขั้นตอนการหาคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

5.4.1 นำแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์ในการสอบถามโดยมีเกณฑ์ การให้คะแนน ดังนี้

ให้ +1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่า ข้อความนั้น มีความสอดคล้องตรงตามจุดประสงค์
 ให้ 0 คะแนน เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อความนั้น มีความสอดคล้องตรงตามจุดประสงค์
 ให้ -1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่า ข้อความนั้น ไม่มีความสอดคล้องตามจุดประสงค์

5.4.2 วิเคราะห์ข้อมูลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ โดยใช้สูตร IOC (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2553 : 107-108) เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขข้อคำถาม จากผลจากการประเมินค่าดัชนี IOC ที่คำนวณได้มีค่าต่ำกว่า 0.5 ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญหรือดำเนินการสร้างเพิ่มเติมแล้วนำไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญอีกครั้งหนึ่ง

5.4.3 จัดทำแบบสอบถาม โดยพิจารณาข้อคำถามที่ค่าดัชนี IOC ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 จะถือว่า ข้อคำถามนั้นเป็นตัวแทนของลักษณะของสิ่งที่ต้องการจะวัดจะนำไปเป็นข้อคำถามจริง ส่วนที่มีค่าดัชนี IOC ต่ำกว่า 0.5 จะตัดออก

5.4.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม ก่อนจะนำมาปรับปรุงแก้ไขเป็นเอกสารฉบับสมบูรณ์ แล้วจัดพิมพ์เป็นเครื่องมือฉบับจริง ก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลในภาคสนามต่อไป

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามบริบท ความต้องการและแนวทางการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์จากแบบสอบถามโดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยนำค่าเฉลี่ยที่ได้เทียบกับเกณฑ์การประเมิน (พิสุทธา อารีราษฎร์, 2551 : 143-151) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 4.50 – 5.00 หมายความว่า เหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.50 – 4.49 หมายความว่า เหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 2.50 – 3.49 หมายความว่า เหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 1.50 – 2.49 หมายความว่า เหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 1.00 – 1.49 หมายความว่า เหมาะสมน้อยที่สุด

6.2 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด

7. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

7.1 สถิติพื้นฐาน

7.1.1 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) คำนวณจากสูตร (ล้วน และอังคณา สายยศ .2538)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ \bar{x} แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนในกลุ่ม
 N แทน จำนวนผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง

7.1.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) คำนวณจากสูตร (ล้วน และอังคณา สายยศ.

2538)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนในกลุ่ม

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง

ระยะที่ 2 การศึกษาผลการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ

ในดำเนินการวิจัยระยะที่ 2 มีประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษา คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

จำนวน 900 คน

กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษา คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

มหาสารคามจำนวน 30 คน คัดเลือกด้วยวิธีเจาะจง

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองใช้และเก็บรวบรวมข้อมูล ร่วมกับผู้ร่วมวิจัย

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน

กับการบริการวิชาการ

2. แบบทดสอบ

3. แบบสอบถามความพึงพอใจ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทดลองใช้กิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการจัดการเรียนรู้แบบใช้

ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์จากเครื่องมือวิจัย ดังนี้

4.1.1 แบบทดสอบ โดยใช้สถิติ t-test

ผู้วิจัยได้นำคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 30คน จากการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น มาคำนวณด้วยสถิติ t-test (Two dependent samples test) โดยได้ตั้งระดับนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ .05 เมื่อคำนวณค่าสถิติ t-test ได้แล้ว ผู้วิจัยได้ทดสอบสมมติฐาน โดยได้ตั้งสมมติฐานไว้ดังนี้

H_0 : คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของผู้เรียนไม่สูงกว่าก่อนเรียน

H_1 : คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของผู้เรียนสูงกว่าก่อนเรียน

4.1.2 แบบสอบถามความพึงพอใจ โดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยนำค่าเฉลี่ยที่ได้เทียบกับเกณฑ์การประเมิน (พิสุทธา อารีราษฎร์. 2551 : 143-151) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 4.50 – 5.00 หมายความว่า เหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.50 – 4.49 หมายความว่า เหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 2.50 – 3.49 หมายความว่า เหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 1.50 – 2.49 หมายความว่า เหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 1.00 – 1.49 หมายความว่า เหมาะสมน้อยที่สุด

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

5.1 สถิติพื้นฐาน

5.1.1 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) คำนวณจากสูตร (ล้วน และอังคณา สายยศ .2538)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ \bar{x} แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนในกลุ่ม

N แทน จำนวนผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง

5.1.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D) คำนวณจากสูตร (ล้วน และอังคณา สายยศ.

2538)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$\frac{\sum X}{N} \text{ แทน ผลรวมของคะแนนในกลุ่ม}$$

$$\frac{\sum X^2}{N} \text{ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง}$$

$$N \text{ แทน จำนวนผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง}$$

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

ทดสอบความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

โดยใช้สถิติทดสอบค่า t (Two dependent samples test) (สมบัติ ท้ายเรือคำ. 2552: 154)

$$t = \frac{\sum d}{\sqrt{\frac{n \sum d^2 - (\sum d)^2}{n - 1}}}$$

t = ค่าสถิติ

d = ความแตกต่างของค่าตัวแปรแต่ละคู่

n = จำนวนคู่

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 4 ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนการวิจัย และปรากฏผลการวิจัย โดยนำเสนอเป็นลำดับตามวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ 2) เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ โดยมีผลของการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาผลการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ

4.1 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เพื่อหากรอบแนวทางการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแนวทางการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ

ที่	ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
1	องค์ประกอบด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.67	0.58	มากที่สุด
2	องค์ประกอบด้านการบูรณาการจัดการเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
3	องค์ประกอบด้านการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน	4.67	0.58	มากที่สุด
4	องค์ประกอบด้านการบริการวิชาการ	5.00	0.00	มากที่สุด
5	องค์ประกอบด้านตัวชี้วัด	4.67	0.58	มากที่สุด
6	ความเหมาะสมขององค์ประกอบรวม	4.67	0.58	มากที่สุด
โดยรวม		4.72	0.46	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อองค์ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ

ด้านความเหมาะสมโดยรวมของกิจกรรมที่พัฒนาขึ้น อยู่ในระดับ มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.72 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.46) และเมื่อพิจารณาองค์ประกอบทั้งหมด พบว่า องค์ประกอบด้านการบริการวิชาการ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.00) และองค์ประกอบด้านกิจกรรมการเรียนการสอน องค์ประกอบด้านการบูรณาการจัดการเรียนรู้ องค์ประกอบด้านการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน องค์ประกอบด้านตัวชี้วัด และความเหมาะสมขององค์ประกอบรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.58)

ตอนที่ 2 ศึกษาผลการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ

ผลการวิเคราะห์ผลการทดลองใช้รูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ ของกลุ่มทดลอง วิเคราะห์การตรวจสอบนัยสำคัญของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลอง โดยอาศัยการแจกแจงของ t-test ได้กระทำกับกลุ่มทดลองจำนวน 30 คน โดยก่อนการทดลอง ได้ทำการทดสอบความรู้พื้นฐาน ด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 10 ข้อ และหลังการทดลองทำการทดสอบด้วยแบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกัน หลังจากนั้นได้นำคะแนนที่ได้มาคำนวณหาค่าการแจกแจงของ t-test ผลการวิเคราะห์ แสดงไว้ในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์การตรวจสอบนัยสำคัญของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลอง

ที่	การทดสอบ	จำนวน	คะแนนเฉลี่ย	t-test	ค่า Sig
1	ทดสอบก่อนเรียน	30	3.97	14.53	0.00
2	ทดสอบหลังเรียน	30	7.87		

*นัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียน เท่ากับ 3.97 ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 7.87 ผลการวิเคราะห์การตรวจสอบนัยสำคัญของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองค่าสถิติ t เท่ากับ 14.53 เมื่อพิจารณาค่า Sig ได้ค่า .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า α ที่ตั้งไว้เท่ากับ .05 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ

หลังจากที่ได้วิเคราะห์การตรวจสอบนัยสำคัญของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองแล้ว ผู้วิจัยได้สอบถามความพึงพอใจของกลุ่มทดลอง ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ ผลการวิเคราะห์ แสดงไว้ในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของกลุ่มทดลองที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน โดยบูรณาการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
ด้านเนื้อหา			
1. ความพึงพอใจในเนื้อหาสาระที่เรียน	4.60	0.50	มากที่สุด
2. ความพึงพอใจในความชัดเจนของเนื้อหา	4.57	0.50	มากที่สุด
3. ความพึงพอใจในเนื้อหาสาระที่ไม่ยากเกินไป	4.63	0.49	มากที่สุด
4. ความพึงพอใจในการนำไปใช้ประโยชน์ได้	4.70	0.47	มากที่สุด
5. เนื้อหาตรงกับ การนำไปใช้จริง	4.67	0.48	มากที่สุด
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้			
6. ความพึงพอใจในการได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง	4.70	0.47	มากที่สุด
7. ความพึงพอใจในการแนะนำการเรียนรู้อย่างถูกต้อง	4.47	0.51	มาก
8. ความพึงพอใจในการร่วมมือกันเรียนรู้ระหว่างเพื่อน	4.57	0.50	มากที่สุด
9. ความพึงพอใจในความสำเร็จในการปฏิบัติการสำเร็จตามเป้าหมาย	4.80	0.41	มากที่สุด
ด้านการวัดผลประเมินผล			
10. ความพึงพอใจในการมีวิธีการทดสอบที่เหมาะสม	4.70	0.47	มากที่สุด
11. ความพึงพอใจในภาพรวมทั้งหมด	4.53	0.51	มากที่สุด
โดยรวม	4.63	0.48	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของกลุ่มทดลองที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้อย่างผสมผสาน ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.48) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความพึงพอใจของกลุ่มทดลองที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการในลำดับสูงสุด 3 ลำดับ คือ ความพึงพอใจในความสำเร็จในการปฏิบัติการสำเร็จตามเป้าหมาย อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.80 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.41) ความพึงพอใจในการนำไปใช้ประโยชน์ได้ ความพึงพอใจในการได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองและความพึงพอใจในการมีวิธีการทดสอบที่เหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.41)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ โดยนำเสนอเป็นลำดับ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัย สามารถสรุปผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

5.1.1 เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ

1) ผลการศึกษาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ ที่พัฒนาขึ้น พบว่า ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อกิจกรรม อยู่ในระดับ มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.72 และ S.D. = 0.46)

5.1.2 เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ

1) ผลการวิเคราะห์การตรวจสอบนัยสำคัญของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลอง ค่าสถิติ t เท่ากับ 14.53 เมื่อพิจารณาค่า Sig ได้ค่า .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้เท่ากับ .05 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ

2) ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของกลุ่มทดลองที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ โดยรวม อยู่ในระดับ มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.63 และ S.D. = 0.48)

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย ได้ค้นพบประเด็นสำคัญ ที่สมควรนำมาพิจารณา ดังนี้

5.2.1 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มีต่อความเหมาะสมของ กิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการที่พัฒนาขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.72 และ S.D. = 0.46) อาจเป็นเพราะการบูรณาการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหา

เป็นฐานกับการบริการวิชาการ ตรงกับภารกิจที่อาจารย์ในระดับมหาวิทยาลัยต้องปฏิบัติตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย รวมทั้งการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐานนั้นง่ายต่อการประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนและการดำเนินชีวิตในชีวิตประจำวันของทุกคน

5.2.2 ผลการวิเคราะห์การตรวจสอบนัยสำคัญของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองค่าสถิติ t เท่ากับ 14.53 เมื่อพิจารณาค่า Sig ได้ค่า .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้เท่ากับ .05 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้ อาจมีสาเหตุเนื่องจากกิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการที่พัฒนาขึ้น ทำให้ผู้เรียนได้รู้จักหาคำตอบทางแก้ปัญหาด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้น และต้องการที่จะแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น อีกทั้งยังมีการสรุปองค์ความรู้ที่ตนเองได้รับจากการเรียนรู้และการแก้ปัญหาที่กำหนดแล้วนำมาสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ของตนเอง ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความแปลกใหม่สำหรับผู้เรียน จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉรา จันเพ็ชร (2554 : 286-316) จิราภรณ์ หนูสวัสดิ์ (2554 : 117-134) เบญจวรรณ บุญแสง (2554 : 141-167) ธรรมรัตน์ ธรรมยาฤทธิ์ (2554 : 413-480) ปัทมา สามลทา (2555 : 82-94)

5.2.3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของกลุ่มทดลองที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ เฉลี่ยโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.63 และ S.D. = 0.48) ทั้งนี้ อาจมีสาเหตุเนื่องจาก ผู้เรียนได้มีการทดลองแก้ปัญหาด้วยตนเอง ทำให้มีสมาธิจดจ่ออยู่กับการเรียนรู้มากขึ้น มีการแสหาความรู้ใหม่ ๆ ค้นหาความรู้ด้วยตนเอง และจากการสรุปรวมองค์ความรู้ด้วยตนเองแทบจะทั้งหมด ทำให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้ด้วยตนเองเพิ่มมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังสรุปองค์ความรู้โดยรวมทั้งหมดที่ได้ มาเป็นความรู้ของตนเองอีกด้วย จึงเป็นเหตุให้ ผู้เรียนมีความสุขและสนุกกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ที่มีความหลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉรา จันเพ็ชร (2554 : 286-316) จิราภรณ์ หนูสวัสดิ์ (2554 : 117-134) เบญจวรรณ บุญแสง (2554 : 141-167) ธรรมรัตน์ ธรรมยาฤทธิ์ (2554 : 413-480) ปัทมา สามลทา (2555 : 82-94)

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) กิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการที่พัฒนาขึ้นนี้ สามารถนำไปใช้กับรายวิชาที่มีการจัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ เนื่องจากกรวิจัยดังกล่าวได้ทำการทดลองทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ซึ่งเหมาะกับรายวิชาที่เกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ การวางแผน เป็นต้น

2) การนำกิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการไปใช้งาน ควรปรับให้สภาพแวดล้อมเหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียนและกลุ่มที่ได้รับการบริการวิชาการ โดยอาจปรับตามความสามารถหรือปรับตามวิธีสอนของผู้สอน ก็ได้

3) การพัฒนาบทเรียนตามกิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ ควรจัดให้มีแบบทดสอบ แบบฝึกหัด และแบบประเมินที่มีความหลากหลาย เช่น แบบจับคู่ อัดนัย ถูกผิด เป็นต้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการเป็นเพียงหนึ่งในหลายวิธีการในการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ควรมีการหาเทคนิคการจัดการเรียนการสอนใหม่ ๆ จากการศึกษาเทคนิคการสอนแบบต่าง ๆ ของผู้สอนเอง เพื่อนำมาปรับใช้ให้เข้ากับตนเองและผู้เรียนของตนเอง เนื่องจาก ผู้เรียน มีความชอบแตกต่างกัน รูปแบบการเรียนรู้อีกกิจกรรมการเรียนการสอน เทคนิคแบบต่าง ๆ ในการเรียนการสอน และคุณลักษณะของแต่ละบุคคลก็มีความแตกต่างกัน จึงควรมีการเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการจัดการเรียนรู้อื่น ๆ บ้าง เพื่อสังเกตดูว่ามีความหมายเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

5.3.3 ข้อสังเกตจากงานวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเลือกรายวิชาสอนที่ตนเองถนัด และมีเครื่องมืออำนวยความสะดวกครบถ้วน อาทิ อินเทอร์เน็ต เครื่องปรับอากาศ ห้องเรียน คอมพิวเตอร์ เป็นต้น ดังนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการทดลองด้วยวิธีที่แตกต่างกันออกไป เพื่อให้การวิจัยได้ผลการทดลองที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2556). แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ.

กัญญา คำศิริพิมาน. การบริการวิชาการของภาควิชาอาชีวศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพแก่ชุมชน. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : 2549.

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. รายงานการวิจัยเรื่องการสร้างเสริมสุขภาพชุมชน, ทบวงมหาวิทยาลัย : 2545.

จิตรลดา คนยืน และคณะ. (2552). วารสารบัณฑิตศึกษาราชภัฏอุดรธานี. 3(2). 11-17

จิราภรณ์ หนูสวัสดิ์. (2554). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบบูรณาการผ่านเว็บตามแนว ทฤษฎีการขยายความคิด เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหา และการถ่ายโยงการเรียนรู้ของผู้เรียนในระพีพุดมศึกษา. (ดุขฎฐินพจน์ ปรัชญาดุขฎฐินพจน์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ) .

ชนาธิป พรกุล. (2545). แคนท์ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2552). 80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ : แคนแน็กซ์ อินเทอร์เน็ตโปรดักชัน,

ทิตนา แคมมณี. (2545). ศาสตร์การสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

_____. (2548). รูปแบบการเรียนการสอน:ทางเลือกที่หลากหลาย. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2548). เมฆจันต์ดี : แผนการจัดการเรียนรู้คัดสรร. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ.

_____. (2552). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธรรมรัตน์ ธรรมยาฤทธิ์. (2554). ผลสัมฤทธิ์ของการบูรณาการหลักธรรมาธิปไตยเพื่อส่งเสริมหลัก ประชาธิปไตย โดย รัฐ บ้าน วัด และโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประเทศไทย.

(วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์ดุขฎฐินพจน์, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์).

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

_____. การพัฒนาการวิจัยโดยใช้รูปแบบ [ออนไลน์]. 5 กุมภาพันธ์ 2557. แหล่งที่มา www.watpon.com/boonchom/08.doc

เบญจวรรณ บุญแสง. (2554). การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง *Local Environment* ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 2. (วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร).

ประดินันท์ อูปรมัย. *ชุดวิชาพื้นฐานการศึกษา (มนุษย์กับการเรียนรู้)*. นนทบุรี. พิมพ์ครั้งที่ 15. 2540.

ปัทมา สามลทา. (2555). การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง *ประเพณีลอยกระทงสาย* สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร).

พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์และเพียว ยินดีสุข. (2550). *ทักษะ 5 C เพื่อพัฒนาหน่วยการเรียนรู้และการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิสุทธา อารีราษฎร์. (2551). *การพัฒนาซอฟต์แวร์ทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 1. มหาสารคาม : หจก. อภิชชาติการพิมพ์.

_____. (2547). *การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้วิชาโครงสร้างข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลฟาย*. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

พิสุทธา อารีราษฎร์และวิทยา อารีราษฎร์. (2553). *รายงานการวิจัย เรื่อง รูปแบบการพัฒนาศักยภาพครูบุคลากรทางการศึกษาและผู้เรียน ในการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเรียนรู้ตลอดชีวิต*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

พิสนุ พองศรี. (2554). *การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : บริษัทด้านสุทธาการพิมพ์ จำกัด.

ภัทรรัตน์ แสงเดือน. (2553). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมสากัจฉา เรื่อง อัตตราส่วนตรีโกณมิติ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักในการรู้คิด*. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).

มนต์ชัย เทียนทอง. (2545). *การออกแบบและพัฒนาคอร์สแวร์สำหรับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน*. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

_____. (2549). *สถิติและวิธีการวิจัยทางเทคโนโลยีสารสนเทศ*. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. (2552). *รายงานการวิจัยเรื่องความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสำนักวิทยบริการมหาวิทยาลัยมหาสารคาม*. สำนักวิทยบริการมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- (2554). แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559).
มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- เย็น ภู่วรรณ. (2548). เทคโนโลยีกับการพัฒนาการศึกษาไทยและแนวคิดจาก e-University สู่ e-School. นิตยสาร สสวท., 33(กันยายน-ตุลาคม), 40-43.
- รุ่ง แก้วแดง. (2543). ปฏิวัติการศึกษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มติชน.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 5) กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วัลลภ จันทร์ตระกูล. *ดัชนีความอยู่รอดของหน่วยงานบริการวิชาการที่เป็นอิสระในมหาวิทยาลัย*.
กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ).
ศักดิ์ศรี ปาณะกุล, นิรมล สดกุล และระวีวรรณ ศรีศรีรัมย์. (2554). หลักสูตรและการจัดการ
เรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สนิท เต็มเมืองชัย. (2552). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ร่วมกันโดยใช้ปัญหาเป็นหลักที่มีการช่วยเสริม
ศักยภาพทางการเรียนผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์. (ดุษฎีนิพนธ์ ปรัชญาดุสิตบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ).
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2553). *ระเบียบวิธีวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 4. มหาสารคาม : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- สายชล จินโจ. (2550). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสาน รายวิชาการเขียน
โปรแกรมภาษาคอมพิวเตอร์ 1 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ. (ดุษฎีนิพนธ์ ปรัชญาดุสิตบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ).
- สุพล อินเดย์. (2552). การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในกลุ่มสาระ
การเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง ทศนิยม โดยใช้รูปแบบซิปปา.
(วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย).
- สุรพงษ์ จรัสโรจนกุล และคณะ. *การวิจัยและพัฒนาการบริการวิชาการ*. มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพชรบูรณ์ : 2552
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2542). *ราชกิจจานุเบกษา*. กรุงเทพฯ:กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2547). *ราชกิจจานุเบกษา*. กรุงเทพฯ:กระทรวงศึกษาธิการ.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2546). *หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง)*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- อัสนรา จันเพ็ชร. (2554). *กระบวนการสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตพยาบาล วิทยาลัย
พยาบาลบรมราชชนนี โดยบูรณาการแนวคิดการพยาบาลเชิงวัฒนธรรม*. (ดุษฎีนิพนธ์
การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- อัญชลี สารรัตน์. (2542). *การศึกษาแบบบูรณาการ*. วิชาการ.2(12) : 27-31 ; ธันวาคม.

Bernard, Chester I. (1953). *The Function of the Executive*. Cambridge, Massachusetts : Harvard University Press.

Gilmer, Van Haller B. and Others. (1971). *Industrial and Organization Psychology*. New York : McGraw-Hill Book.

Herzberg, Frederik, Mausner, Bernard And Snyderman, Barbara B. (1959). *The Motivation to New York*. New York : John Willay & sons.

Maslow. Abraham H. (1970). *Motivation and Personality*. 2d ed. ; New York : Harper & Row Publisher Inc.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

- รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือ
- รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินกิจกรรมการเรียนการสอน โดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือ

1. อาจารย์อภิชาติ เหล็กดี อาจารย์คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ
2. อาจารย์นราธิป ทองปาน อาจารย์คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ
3. อาจารย์ทรงพล นามคุณ อาจารย์คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินกิจกรรมการเรียนการสอน โดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้
แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ

1. อาจารย์อุมาภรณ์ เหล็กดี อาจารย์คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ
2. อาจารย์ธเนศ ยืนสุข อาจารย์คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ
3. อาจารย์นฤมล อินทirkษ์ อาจารย์คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ข

- แบบสอบถามแนวทางการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน โดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ
- แบบประเมินกิจกรรมการเรียนการสอน โดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ
- แบบสอบถามความพึงพอใจ

**แบบสอบถามแนวทางการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน
โดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อสอบถามแนวทางการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน โดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ เพื่อนำข้อมูลไปพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน โดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ ให้มีคุณภาพ โดยการตอบแบบสอบถามเป็นการตอบเพื่อใช้ในงานวิจัยทางการศึกษาเท่านั้น

2. โปรดกรอกข้อความลงในช่องว่างหรือเขียนเครื่องหมาย ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง และความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

1. ระดับการศึกษาของท่าน

1. ปริญญาตรี 2. ปริญญาโท 3. ปริญญาเอก 4. อื่น ๆ

2. ความเห็นของท่านเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน โดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้ แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ

ที่	รูปแบบการเรียนรู้	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ท่านสนใจที่จะเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน					
2	ท่านสนใจที่จะเรียนรู้อย่างหลากหลายรูปแบบ					
3	ท่านสนใจที่จะเรียนรู้แบบบูรณาการ					
4	ท่านสนใจที่จะเรียนรู้แบบนำตนเอง (ตนเองสนใจเรียนเอง)					
5	ท่านสนใจที่จะเรียนรู้ด้วยการคิดวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหา					
6	ท่านสนใจที่จะให้บริการวิชาการด้วยจิตบริการ					

4. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

กীরติ ทองเนตร

ผู้วิจัย

แบบสอบถามความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อคุณภาพของกิจกรรมการเรียนการสอน
โดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ

ชื่อเรื่องวิจัย การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน โดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้
แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ

ชื่อผู้วิจัย นายกীরติ ทองเนตร

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วรปภา อารีราษฎร์

ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ
คุณภาพของแบบสอบถามในการสังเคราะห์กิจกรรม เรื่อง “การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน
โดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ” จึงขอความ
อนุเคราะห์ท่านโปรดแสดงความคิดเห็นของท่าน ในแบบสอบถาม โดยพิจารณาประเด็นในแต่ละด้าน
มีความเหมาะสมหรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ”
ดังนี้

ถ้าข้อความใด ท่านคิดว่าเหมาะสม ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องคะแนน +1

ถ้าข้อความใด ท่านคิดว่าไม่แน่ใจ ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องคะแนน 0

ถ้าข้อความใด ท่านคิดว่าไม่เหมาะสม ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องคะแนน -1

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน

โดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม และข้อเสนอแนะอื่นๆ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 ชื่อ-นามสกุล

1.2 หน่วยงานที่สังกัด.....

1.3 ตำแหน่งทางวิชาการ

1.4 ระดับการศึกษา.....

1.5 ประสบการณ์การทำงาน..... ปี

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของร่างองค์ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน โดย
บูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ ตามกรอบแนวคิดที่ได้
สังเคราะห์ขึ้น

วัตถุประสงค์ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของร่างองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนการสอน โดย
บูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ ตามกรอบแนวคิดที่ได้
สังเคราะห์ขึ้น

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องค่าระดับความเหมาะสมที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อการปรับปรุง
	+1	0	-1	
1. ความเหมาะสมขององค์ประกอบ				
1.1 องค์ประกอบด้านกิจกรรมการเรียนการสอน				
1.2 องค์ประกอบด้านการบูรณาการการจัดการเรียนรู้				
1.3 องค์ประกอบด้านการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน				
1.4 องค์ประกอบด้านการบริการวิชาการ				
1.5 องค์ประกอบด้านตัวชี้วัด				
1.6 ความเหมาะสมขององค์ประกอบรวม				

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ได้ตอบแบบสอบถาม
พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

แบบสอบถามความพึงพอใจ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของตนเอง
มากที่สุด ให้ 5, มาก ให้ 4, ปานกลาง ให้ 3, น้อย ให้ 2, น้อยที่สุด ให้ 1

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
ด้านเนื้อหา					
1. ความพึงพอใจในเนื้อหาสาระที่เรียน					
2. ความพึงพอใจในความชัดเจนของเนื้อหา					
3. ความพึงพอใจในเนื้อหาสาระที่ไม่ยากเกินไป					
4. ความพึงพอใจในการนำไปใช้ประโยชน์ได้					
5. เนื้อหาตรงกับกรนำไปใช้จริง					
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้					
6. ความพึงพอใจในการได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง					
7. ความพึงพอใจในการแนะนำการเรียนรู้โดยผู้สอน					
8. ความพึงพอใจในการร่วมมือกันเรียนรู้ระหว่างเพื่อน					
9. ความพึงพอใจในความสำเร็จในการปฏิบัติการสำเร็จตามเป้าหมาย					
ด้านการวัดผลประเมินผล					
10. ความพึงพอใจในการมีวิธีการทดสอบที่เหมาะสม					
11. ความพึงพอใจในภาพรวมทั้งหมด					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค

- ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามแนวทางการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน โดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ
- ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบประเมินกิจกรรมการเรียนการสอน โดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ
- ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ค.1 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามแนวทางการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน โดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ

ข้อที่	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			IOC	สรุปผล
		1	2	3		
1	ท่านสนใจที่จะเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
2	ท่านสนใจที่จะเรียนรู้อย่างหลากหลายรูปแบบ	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
3	ท่านสนใจที่จะเรียนรู้แบบบูรณาการ	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
4	ท่านสนใจที่จะเรียนรู้แบบนำตนเอง (ตนเองสนใจเรียนเอง)	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
5	ท่านสนใจที่จะเรียนรู้ด้วยการคิดวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหา	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
6	ท่านสนใจที่จะให้บริการวิชาการด้วยจิตบริการ	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม

ตารางที่ ค.2 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบประเมินกิจกรรมการเรียนการสอน
โดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริการวิชาการ

ข้อที่	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			IOC	สรุปผล
		1	2	3		
1	องค์ประกอบด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
2	องค์ประกอบด้านการบูรณาการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
3	องค์ประกอบด้านการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
4	องค์ประกอบด้านการบริการวิชาการ	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
5	องค์ประกอบด้านตัวชี้วัด	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
6	ความเหมาะสมขององค์ประกอบรวม	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ค.3 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจ

ข้อที่	ข้อความคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			IOC	สรุปผล
		1	2	3		
1	ความพึงพอใจในเนื้อหาสาระที่เรียน	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
2	ความพึงพอใจในความชัดเจนของเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
3	ความพึงพอใจในเนื้อหาสาระที่ไม่ยากเกินไป	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
4	ความพึงพอใจในการนำไปใช้ประโยชน์ได้	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
5	เนื้อหาตรงกับนำไปใช้จริง	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
6	ความพึงพอใจในการได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
7	ความพึงพอใจในการแนะนำการเรียนรู้โดยผู้สอน	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
8	ความพึงพอใจในการร่วมมือกันเรียนรู้ระหว่างเพื่อน	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
9	ความพึงพอใจในความสำเร็จในการปฏิบัติการสำเร็จตามเป้าหมาย	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
10	ความพึงพอใจในการมีวิธีการทดสอบที่เหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
11	ความพึงพอใจในภาพรวมทั้งหมด	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล กীরติ ทองเนตร
 วัน เดือน ปี เกิด 8 เมษายน 2525
 ภูมิลำเนา 143/7 ถ.นาควิชัย ต.ตลาด อ.เมือง จ.มหาสารคาม 44000
 ที่อยู่ปัจจุบัน 242 ม. 12 ถ.สารคาม-วาปี ต.แวงนาง อ.เมือง จ.มหาสารคาม 44000

ประวัติการศึกษา

ปริญญาตรี สาขาวิชา วิทยาการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 ปริญญาโท สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
 ปริญญาเอก สาขาวิชา คอมพิวเตอร์ศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม (กำลังศึกษา)

การทำงาน

อาจารย์ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พ.ศ. 2554-ปัจจุบัน
 อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ พ.ศ. 2553
 บุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนผดุงนารี มหาสารคาม พ.ศ. 2551-2553

งานวิจัย/ผลงานวิจัย

2553 – 2554 การศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญด้วยเทคนิค KWL+
 ทฤษฎีจากสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

2554 – 2555 การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้วยเทคนิค KWL+
 ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์

2554 – 2555 การศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยการบูรณาการ
 การเรียนการสอนเข้ากับการบริการวิชาการ รายวิชาสัมมนาเทคโนโลยีสารสนเทศ ทฤษฎีจาก
 สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

2556-2557 การสำรวจความพึงพอใจของบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 ทฤษฎีจากสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม